

Dette Spørgsmaal har været meget overvejet og drøftet i Kommissionerne. Fra norsk Side er det oprindeligt ønsket, særlig af Mandskabets Repræsentanter, at Bestemmelsen helt skulde udgaa. I den danske Kommission er det derimod fra Mandskabsrepræsentanternes Side fremhævet, at Sømanden ofte kan være i Situationer, i hvilke det er i hans egen sande Interesse, at Føreren sørger for at faa ham bragt ombord.

Det maa erkendes, at en Bestemmelse som den omhandlede, der indeholder Hjemmel til direkte at fremtvinge Opfyldelsen af en Kontrakt om en Tjenesteydelse, ikke stemmer med almindelige borgerlige Retsprincipper og kun finder sin Begrundelse i Skibsfartens særlige Forhold. Det er klart, at en saadan Undtagelsesregel ikke bør strækkes videre end strengt paakrævet. Man har derfor begrænset den i Sølovens § 75 hjemlede almindelige Ret til Ombordbringen ved Magt til de to i Udkastets § 52 udtrykkelig nævnte Tilfælde. Det kan hændes, at en eller flere Sømænds Bortgang fra Fartøjet paa en Plads, hvor Stedfortrædere ikke kan skaffes, kan medføre, at Skibet ikke længere har tilstrækkelig Bemanding, saa at det ikke kan afgaa, hvorved betydelige Interesser sættes paa Spil, og i saa Fald maa Hensynet til Reder, Ladningsejere, Passagerer, det øvrige Mandskab m. v. medføre, at Føreren bør have Hjemmel til, eventuelt ved Politiets Bistand, at lade Sømanden eller Sømændene bringe ombord. Endvidere hænder det ofte, at unge Sømænd, der er gaaet i Land i fremmede Havne med betydelige Hyrebeløb, som Følge af Beruselse ikke kommer ombord i rette Tid. I dette Tilfælde er det i Sømandens egen Interesse, at Føreren sørger for at faa ham ombord, eventuelt ved de stedlige Myndigheders Bistand.

Det kan bemærkes, at saavel den tyske Seemannsordning, som den engelske Merchant Shipping Act giver Føreren Adgang til at benytte Politiets Bistand, medens den amerikanske Seaman's Act af 1915 har afskaffet denne Ret i Amerika. Hvis en Sømand fra De forenede Stater forlader Skibet, mister han derimod sin tilgodehavende Hyre og sine efterladte Effekter, jfr. derimod Udkastets § 53.

Bestemmelsen i Sølovens § 75, 2. Stk., om at Omkostningerne ved Ombordbringen kan afdrages i Sømandens Hyre, er udeladt. Disse Omkostninger vil som Regel være saa smaa Beløb, at en særlig Lovregel derom ikke er paakrævet.

Til § 53.

Efter Sølovens § 106 forbryder den Sømand, som rømmer fra et Skib, sin tilgodehavende Hyre og sine ombord efterladte Ejendele til Rederiet.

Udkastets § 53 sætter i Stedet for denne Regel Bestemmelser om, at Føreren paa hensigtsmæssig Maade skal sælge Sømandens efterladte Ejendele, og at Sømanden — hvis hans tilgodehavende Hyre og Salgssummen for Effekterne ikke medgaar til at dække Rederens Erstatningskrav — kan kræve det overskydende udbetalt inden en vis Frist.

I Forbindelse hermed bemærkes, at Sølovens § 107, hvorefter Skibsføreren for at hindre Rømning dels kan tage Sømandens Tøj i Forvaring, dels kan holde Sømanden arresteret, er bortfaldet. Man har ment, at disse Regler kunde give Anledning til Misbrug, og at Føreren, hvis han har Mistanke om, at nogen tænker paa at rømme, ved at sætte Vagt ved Landgangsbroen eller ved andre passende Foranstaltninger, maa søge at hindre den paatænkte Rømning.

Til § 54.

1. Stk. træder i Stedet for Sølovens § 81, 1. Stk. Man har fundet Anledning til at fremhæve, at en Sømand kan medtage Ting til personlig Brug i rimeligt Omfang, hvis det ikke kan medføre nogen Ulempe.

2. Stk. træder i Stedet for Sølovens § 81, 2. og 3. Stk. Der er foretaget nogle Forkortelser af formel Art og gjort den Tilføjelse, at Sømanden har Ret til at være til Stede, naar hans Gemmer undersøges.